

שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ג סימן צ"ד"ה עוד כתב

היתר לימוד תורה לגוי שבא להתגייר ומה צריך ללמדו לכתחילה ובדיעבד.

עוד כתב מהרש"א בח"א בשבת דף ל"א דעכו"ם הלומד תורה כדי להתגייר מותר משום דמפרש דלא גייריה הלל להנכרי שרצה להתגייר ע"מ שיעשוהו כ"ג עד שלמד שא"א לו להיות כ"ג ומה שלמדו תורה הוא משום דכיון דבא לגייר שרי ללמוד תורה, אבל אף דשפיר הקשה עליו רעק"א בתשובה סימן מ"א דהא התוס' ביבמות בשני מקומות (דף כ"ד ע"ב ד"ה לא בימי דוד ודף ק"ט ע"ב ד"ה רעה) הקשו זה ותירצו דבטוח היה הלל דסופו לעשות לשם שמים א"כ הרי מפרשי שגייריה תיכף ואח"כ למדו וליכא ראייה, מ"מ הא ברור שדינו של מהרש"א אמת דהא צריך לקבל עליו עול מצות וא"כ צריך שידע מהם דהא בלא ידיעה אפשר שלא היה מקבל דבר אחד שיחשוב שקשה לפניו ואין קבלתו בסתם קבלה על זה והיה שייך שיתבטל גרותו, איברא דא"צ ללמוד עמו כל התורה כולה בכל פרטי מצותיה, ומצינו שאף שלא ידע כלל משום מצוה אף לא מאיסור עבודה זרה שעבד לה תחלה הוא גר גמור דהא מפורש בשבת דף ס"ח ע"ב לענין השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא אחת כיצד תינוק שנשבה לבין הנכרים וגר שנתגייר בין הנכרים אינו חייב אלא אחת ועל הדם אחת ועל החלב אחת ועל ע"ז אחת, והוא כדפירשו שם בע"א התוס' ד"ה גר דנתגייר בפני שלשה ולא הודיעוהו מצות שבת וכן לא הודיעוהו שאיכא איסור ע"ז כלל, ומ"מ נחשב קבלת מצות במה שאמר שהוא רוצה להיות כישראל דאם יש להם דינים ואיסורים ומצות עשה יעשה, אבל ודאי מסתבר שאין זה קבלה גמורה ואין לומר שהתורה תחייב דוקא קבלה זו שיגרום להכשיל את ישראל דהרי אף שמודיעים לו איסורים הרבה א"ר חלבו שקשים גרים לישראל כספחת ופרש"י ביבמות דף מ"ז ע"א ד"ה דאמר שאין שומרין מצות כראוי ולומדים ישראל מהן וסומכין עליהם באו"ה והתוס' בד"ה קשים פירשו לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות וישראל למדין ממעשיהם וכ"ש כשלא ידעו כלל שיכשילו אחרים, וזהו הטעם דמחוייבין להודיע להם כמה דברים חמורים וגם כמה דברים קלים גם זמן רב קודם מעשה הטבילה שהוא גמר הגרות דבשעת הטבילה מחוייבין להודיע פעם שניה כמפורש בבבליה ביבמות דף מ"ז ע"א פעם ראשונה עוד קודם המילה ופעם שניה בשעת טבילה וכן איתא בש"ע /יו"ד/ סימן רס"ח סעי' ב', ובשלמא משעת הטבילה אולי ליכא ראייה כיון דהוא קרוב לגרות כל כך, אבל ממה שמודיעין אותו קודם המילה יקשה כיון דהוא רחוק ממעשה הגרות איך מותרין ללמדו וגם שהוא ספק גדול שלא יתגייר שלא ירצה לקבל עליו עול המצות כדאומרין לו שאין לו כדאי להתגייר משום שיקשה עליו שמירת המצות והעונשין שלהם ויחזור בו, וא"כ הוא מטעם שכתב מהרש"א דכיון שבא לגייר שרי ללמדו תורה, ותמוה איך כתב בסוף שכיון שאזדא ראיית מהרש"א אין בכחי להתיר הא גמ' מפורשת שמותר ושכן צריכין לעשות אף שבדיעבד הוא גרות בלא זה כמפורש בשבת.